

מהנעשה בקיבוצנו

מידעון קיבוץ נחשון

העיתון הנפוץ ביותר בנחשון ובנתיב

גיליון 129 | 28 בספטמבר 2026

עושה שלום במ(ע)רומיו...

izik.niv@gmail.com



עוד אבנך ונבנית: "שכונת החמניות" מתקדמת לשנת תשפ"ז - בתקווה לסיום מהיר ולאכלוס!!



שנה טובה לבית נחשון

שי כהן יו"ר קיבוץ נחשון מברך: אני מאחל שתהיה שנה משעממת - שנה של שגרה, של בית, של משפחה וחברים; שנה של עבודה, לימודים ו- טיולים בשדות; שנה שבה נקדם את נחשון להצלחות נוספות, להשלמת השייך, לצמיחה דמוגרפית, לחיזוק הקהילתיות.

הצעה שקשה לסרב לה.. / שי כהן



יו"ר-הקיבוץ מעדכן בנושא משפחתי ואישי - בעקבות העדכון שנמסר למזכירות ולהנהלת-העסקים

בימים האחרונים, מור קיבלה הצעה לתפקיד בכיר בחברת-התרופות הבין-לאומית שבה היא מועסקת. התפקיד הוא בשווייץ, לתקופה של כשנה. המועד המשוער הוא תחילת שנת 2027. בחרתי להביא את המידע לחברים מיד כאשר הדברים החלו להתגבש, אף אם אינם סופיים עדיין.

לצד התמיכה, נשמעו גם חברים שהביעו דאגה ביחס לאפשרות לעמוד במשימות במתכונת זו. אני מבין את החשש, אך מבקש להדגיש שאני נחוש להמשיך לפעול באופן מלא ונמרץ בתפקידי כיו"ר הקיבוץ, להמשיך לשאת בכל האחריות בכל היבטי הקהילה והעסקים, ולהיות בקיבוץ בימי עבודה מסודרים, כפי שהיה עד כה. אשתתף פרונטלית בישיבות ההנהלות, הדירקטוריונים, שיחות הקיבוץ וכל צורך אחר. מעבר לכך, אמשיך להיות זמין באופן שוטף לשיחות זום, ובכל אמצעי אחר, כמו עד היום.

כחבר קיבוץ, וכיו"ר-הקיבוץ מזה 4 שנים, אני מחובר מאוד לנחשון, הקיבוץ חשוב לי ולמשפחתי ואמשיך לפעול להשיג את המטרות שהצבנו לעצמנו, בתחומי הקהילה, התב"ע, שכונת-צעירים חדשה, שכונה רוויה לבנים ונכדים, חיזוק החקלאות והאנרגיה, פרויקט-דלילה, המשך ליווי קרוב של מפעל-ארן, ואף יזמויות חדשות המצויות כבר בקנה. חשוב לי להגיד: ככל שמסיבה כלשהי יעלו קשיים, שכרגע אני רואה, הדברים יובאו להנהלות ונפעל בהתאם, ונבצע שינויים שיתבקשו.

בהזדמנות זו, אעדכן כי בימים אלה אנו בתהליך איתור של מנהל-עסקים חדש לנחשון, אני משוכנע שמבין המועמדים (המצויינים!!), נמצא את האדם והמנהל המתאים ביותר, ואפעל בחודשים הקרובים להכניס אותו באופן יסודי לאתגרים הרבים הניצבים לפנינו.

כפי שעדכנתי בשיחת-קיבוץ אחרונה, גם תיק-השיוך של נחשון מועבר לרמ"י בימים אלה, ואנו צופים לקבל שומות למגרשים בתחילת 2027 אני זמין לענות לכל שאלה, ומאחל גמר חתימה טובה לכל בית נחשון,

למתוח את הגבולות של עצמי / אורית ערב



אחת ההחלטות שלי לשנה החדשה היא לעשות דברים שעוד לא עשיתי, דברים של אומץ, של העזה - למתוח את הגבולות של עצמי

אני חייבת לשתף אתכם - עשיתי היום משהו שעוד לא עשיתי: העברתי הרצאה אינטראקטיבית לקבוצה של 60 (!!) גימלאיות וגימלאים בפתח-תקווה - וזה היה פשוט מהמם.

כתבתי את ההרצאה והכנתי מצגת קצרה והעברתי שעה וחצי מרתקות של עמידה מול קהל שהסתקרן, השתתף, שיתף, חשב, והתרגש ששש

יצאתי משם בתחושת הודיה על כך שאני ממלאת את השליחות שלי, שאני משלבת את עולם האימון וההנחיה עם קלפים וזה עובד - ובסוף עוד מחאו לי כפיים...

איזה כיף שאחזור אל הקבוצה הזו באוקטובר לעוד מפגשים.

ואם אתם רוצים שאגיע אליכם עם ההרצאה שלי - "המתנות שאספתי בדרך" - כתבו לי בפרטי: "אורית ערב, אימון-אמון-אומנות" ונתאם הרצאה/סדנה.



הסוכה, 1986



הסוכה המרכזית של הקיבוץ, 1969

היו זמנים והיו סוכות...

משוש-חיים, משאת-נפש / אברהם ישראלי

בשנת 1983, לאחר שחזרתי מפעילות בקיבוץ-הארצי כרכז "המדור לקיבוץ-הזעיר ולקיבוצים חדשים" במסגרת המחלקה-לחברה, ולאחר ש"ביליתי" יותר מחודש בהרי-השוף בלבנון, הודיעו לי מוועדת-עבודה בקיבוץ כי עכשיו הגיע תורי לעשות תורנות עבודה בחדר-האוכל.



העבודה בחדר-האוכל לא הייתה "משוש חיי", אבל קיבלתי אותה כחובה הכרחית. שנים קודם עשיתי תורנות בחדר-האוכל הישן – הצריף - אך עברו מאז שנים ולדעת חברי וועדת-העבודה - אחרי ש"עשיתי חיים" עם ה"פייסטה" בקיבוץ-הארצי - הגיע הזמן לתרום לקיבוץ.

חדר-האוכל, לידיעת "הדור" שלא ידע את יוסף", היה המקום המרכזי בקיבוץ, אליו הגיעו מרבית החברים שלוש פעמים ביום לפחות, וכן בלילות-שישי לערבי-תרבות ובמוצאי-שבת לשיחת-קיבוץ. השירות ניתן בעיקר על-ידי תורנים, כי לא נמצאו כאלה שראו בעבודה קבועה בו את משאת-נפשם.

איתי בצוות עבדה חמוטל מגרעין "למה לא", שמאוחר יותר התחתנה ועברה לחיות באוסטרליה, ובמהלך החודשים היינו צוות לעניין. לא זכורים לי העובדים הנוספים, שכנראה התחלפו בתדירות גבוהה ולא השאירו זיכרונות.

כבר בתחילת התקופה, החלטתי שלא נעשה רק את המטלות הברורות מאליהן, וננסה להוסיף תיקונים ושיפורים. ראיתי שהכיסאות מכוסים בלכלוך שחור מ-15 שנים של החזקה בידי פלחים וסדנאים, שלא לדבר על עובדי הדיר. כך שבכל יום, לאחר שטיפת הרצפה היומית (זה היה עוד לפני רכישת מכונת-השטיפה, כשהיינו צריכים לעבוד עם המגב הענק להורדת המים מהרצפה...), היינו מוציאים מספר כיסאות לרחיצה יסודית עם סבון.

הסועדים הושבו לפי סדר השולחנות, בהקפדה על "מילוי שולחנות", כי אחרת "לא יישארו מקומות לכלל האוכלים..." בארוחות-הבוקר חילקנו על השולחנות ירקות בקערה כללית, ולפעמים גם קערת "אשל", וגם צלחת עם לחם. בחורף הייתה דייסת-קווקר/סולת עם קקאו/קינמון - בהתאם להחלטת האקונומית והמבשלות.

המגישים עברו עם עגלה וחילקו ביצים - קשות ורכות - ושאלו: "רכה או קשה"? ואם נבחרה ביצה רכה שאלו: "בגביע או בקערית"? היו כמובן גם "מיוחדים" שלא אכלו ביצים, או שאכלו רק חביתות, ולהם הוגשה "במקום" פרוסת גבינה-צהובה - או שטוגנה להם במטבח חביתה. וכמובן, לכל שולחן הוגש קנקן עם תה.

בצהריים חזר התהליך על עצמו, ובמקום עגלת-ביצים עברנו עם עגלה של מנות. לצמחונים הכינו "במקום" מתאים. אני חושב שהיו פחות צמחונים מאשר היום ואני לא זוכר אפילו טבעוני אחד בקהילה (אבל אולי זה בגלל חולשת הזיכרון). על השולחן הייתה קערת-מרק, מרקיה, שאותה היה צריך לשוב ולמלא לפי דרישת האוכלים - אם המרק נגמר או סתם התקרר.

אחד מחברי הצוות היה גם תורן בארוחת-הערב, בתוספת לתורן יומי שהתחלף כל יום ובתקווה שהוא (היא) לא ישכח להגיע בזמן. בערב שוב היה צריך לבשל את הביצים (קשה או רכה - שלוש דקות ולא יותר) כאשר לפעמים, בעיקר בחורף, הוגש גם מרק, שנשאר מארוחת-הצהריים. אני זוכר ליל חורף אחד, כשבאמצע הארוחה נגמר המרק והיה עדיין ביקוש לתוספת. הייתי צריך לאלתר, אז הוספתי לסיר מים, קצת מרגרינה ומלח - וה"מרק" הזה נחטף ונאכל כולו...

"חידוש" אחד שהכנסתי היה שיטת הזיגזג (The zigzag system), כאשר במקום ללכת עם עגלת-המנות לפי טורי הישיבה, עברנו בזיגזג בין שני טורי השולחנות, דבר שבתחילה בלבד את האוכלים. כך עברו להם שישה חודשים של תורנות חדר-האוכל, שגם הם לא היו פטורים ממאבקים ומוויכוחים...

מה עושות הקרפדות בלילות / רן אלון



קראתי במידעון את רשימתו של יקיר על נחשים - ונזכרתי בסיפור אמיתי, דומה אך שונה, שאותו נהגתי לספר לילדי

בשנות-השישים, בוודאי קודם וגם קצת אחר-כך, בבית-חולים רמב"ם בחיפה היו עושים בדיקות-הריון על-ידי הזרקת שתן של האישה הנבדקת לקרפדה נקבה. אם היא הייתה מטילה מיד ביצים, בום, יש הריון ואם לא - אז לא.

אז מאיפה אוספים כל-כך הרבה קרפדות? מבריכות-הדגים שהיו למרגלות קיבוצי הישן שער-העמקים. ואיך זה מתבצע? פעם בשבוע, בליל ירח, יורדים לבריכות ולמעין, נכנסים למים עם דלי ומכסה, כאשר מזהים את הקרפדה מסנוורים אותה לוכדים אותה ומכניסים לדלי. אלוף התפיסות היה הזמר דני ליטני, שלמרות שהוא קצר-רואי - הצליח מאוד במשימה..

כשהדליים כמעט התמלאו היינו עולים למקלחת-המשותפת ב"מוסד", סוגרים הדלתות ומתפשטים (הבנות השתתפו במצוד אבל לא במיון), שופכים תכולת הדליים על הריצפה נשכבים על הבטן ורודפים אחרי החיה הזו, תופסים, מזהים, ממיינים ומפרידים בין הזכרים לנקבות. איך מבדילים? לנקבות יש יבלת מיוחדת דוקרנית על הרגליים הקדמיות המשמשות לאחיזת הזכר!

אחרי שמילאנו 2 דליים בכ-50 נקבות כל אחד, את הזכרים היינו משחררים שוב בבריכות-הדגים, כאשר האירוע נמשך עד כמעט חצות. על כל קרפדה נקבה שילמו לנו ברמב"ם כ-50 גרוש - שהם כ-30 ש"ח במונחים של היום! למחרת בבוקר היה אחד הבנים יוצא עם הדליים לתחנת האוטובוס ונוסע לעיר התחתית של חיפה - לבית-חולים רמב"ם. כולנו היינו בציפייה כמה כסף עשינו בליל אמש. ככלל זה עבר בשלום ושמחנו בחלקנו.

פעם אחת, דני הלבן (דן גבעון ז"ל, טייס שמשטוס ה"פוגה" שלו נפל בהרי ירושלים במלחמת-ששת-הימים), יצא עם הכבודה לחיפה. בצהריים הוא חזר, חיוור, הדלי ריק - ואין כסף... מה קרה?

בבושת פנים, סיפר, שבאחד העיקולים הדליים נשמטו מידו, המכסה נפתח וכל הקרפדות ברחו בתוך האוטובוס, קיפצו על הנוסעים וגרמו לבהלה עליזה בקרב הנוסעים... דני סיפר כי לנוסעת אחת נכנסו שלוש קרפדות לתוך השמלה והיא הייתה בפאניקה גדולה. הנהג עצר בכניסה לחיפה והוריד את דני בבושת פנים. לימים נודע כי לנהג האוטובוס היה קשה לטהר את הרכב. אגב, מאז אותו מקרה, שני בנים היו יוצאים לנסיעות הללו..

יש רק לתאר מה מתחולל באוטובוס שבתוכו מקפצות 50 קרפדות (נקבות!!)....

לוח הקהילה

הציבור אמר את דברו

בהצבעת-קלפי בנושא "הסדר השיוך, הסכם חכירת-משנה ויישום השיוך ב- חלופת אגודה", אושרה החלופה **ללא הגבלה על החזקת דירות יורשים**.

הציבור אמר את דברו

בהצבעת-קלפי נבחרו כל המועמדויות **לועדת צמ"ד** (צמיחה דמוגרפית). כ- יו"ר תכהן **יפעת שפטס** והשאר: **ג'יין עוזרי, עירית טל, נעמה הרלב, רינת אברבוי, ואם רק תרצו יהיה "יבוא"!!!**

מזל טוב!

מזל טוב וברכות חמות **לנועה (צרפתי) ועומר** להולדת הבן **איתן** – נכד **לענבל ויוסי**, בן(!) **לדליה נווה**, אחיין **לרועי, מור ואלון**. הרבה אושר ונחת למשפחות בנחשון ובחוף!!

מזל טוב!

מזל טוב ושפע ברכות **לשלום ודרור פרידמן** להולדת הבן -אח **לגיה**, נכד **לסמדי ומולי**, אחיין ל- **נועם ואמיר** (ונכד **לנוגה ודוגי** בכפר-שמואל). הרבה אושר ונחת למשפחות!

מזל טוב!

מזל טוב והמון ברכות **לעדן ששון ויותם** להולדת הבן – נכד **לאילת ששון**, בן(!) **לזיווה שרייבר**, אחיין **לאסף, רותם, נועם וגיל**. הרבה אושר למשפחות בנחשון ומחוצה לו!!!



בדד, בלי תקווה בלי חלום בלי..

מוסף מיוחד * מוטרד * מקודד * לא-משוחד * קצת-מפוחד...

בואי שרה'לה.. הולכים להתבזות ♦ הולכים לאבדון ♦ הולכים להביא ♦ הולכים לשום-מקום ♦ הולכים אל האופק ♦ הולכים לשרוף ת'מועדון ♦ הולכים לחפש את גודו ♦ הולכים לקנוסה ♦ הולכים לכל הרוחות ♦ הולכים להפריח את שממות מיאמי ♦ הולכים בדרך כל ב.. ♦ הולכים לארץ לא-נודעת ♦

והיא שעמדה ל.. כל מי שלא התריע והזהיר את "הראש הנאשם" לפני 7 באוקטובר - שיקום! ומי שלא פרש בפניו את הסכנה לפריצת מלחמה – שיעמוד! ומי שלא שמע ממנו הרגעות והבטחות - שייזדקף! ומי שעדיין מחכה לשמוע ממנו את המילים "סליחה, טעיתי" – שיקפוץ! ומי שעוד מאמין למילים שיוצאות מפיו...

למראית ה**ביקוש**, רק תצביעו **"ל"גוש"**, מחזק **ונחוש**, מוכרחים כאן **חידוש**, בחסות **הכיבוש**, בעזרת **המישוש**, ותוספת **ריטוש**, עם טיפונת **ניכוש**, היגיון לא **דרוש**, זהירות **משיבוש**, הפרעות **במימוש**, ובריחה **ממישוש**, לא תגידו **פשפוש**, אל תאמרו אין **אישוש**, תתמקדו **בליטוש**, תתרחקו **מדשדוש**, זהירות **ממיקוש**, בלי חמלה בלי **יאוש**, בלי קללות **וביוש**, בלי דרישה **לנשנוש**, הפסקה **לעיטוש**, אין סיבה **לניחוש**, אין מקום **לטשטוש**, התמדה **ודיווש**, ייחסלו ת'פקוש,

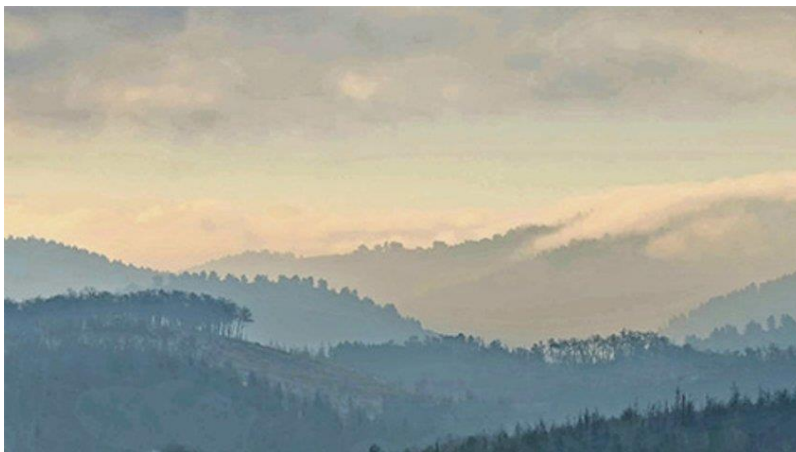
שתלתם רינונים בי, אמ.. אחרי שמועצת-החכמים של **מפלגת ש(ב)ס** הכניסה לרשימתה בכנסת את **"הבוכרי"**, היא שוקלת עכשיו גם את צירופם של: **"הבינארי"**, **"הכוזרי"**, **"המוזרי"**, **"החייזרי"**, **"הברברי"**, **"הסולארי"**, **"הפרארי"**, **"הלינארי"**, **"הוולגרי"**, **"השונארי"**,

אל אל אל, גמל.. לגברת **גמליאל**, יש "עוזר" צמוד **אפל**, שצועק **ומשתולל**, מתלהם **ומתנפל**, את כולם הוא **מקלל**, על כולם הוא **מתגולל**, לא בודק ולא **בוחל**, הוא עקשן לא **מתקפל**, לא חוקר ולא **שואל**, ובכל לא **מתבלבל**, לא תגידו **ישמעאל**, הוא מטריף **ומטרלל**, מתקרבן **ומיילל**, במוסדות הוא **מזלזל**, מין לבן **בן-בתואל**, מהומות הוא **מחולל**, בלגנים **מעולל**, גבורותיו מי **ימלל**, את ניסיו מי **יסלסל**, בן בריתו של **רעואל**, את הפריימריז **חילל**, לא מבחין לא **מסתכל**, רק את "הצלחה" **סולל**, ועל גחונו **זוחל**, שלל קונספציות **"מבשל"**, וב"בייס" הוא **מתנחל**,

אני? מה פתאום? לא העירו אותי • לא משכו לי • לא יידעו אותי • לא גילו לי • לא רמזו לי • לא התריעו בפני • לא דיווחו לי • לא צלצלו אלי • לא שידרו לסביבתי • לא הביאו לידיעתי • לא פרטו בפני • לא סיפרו לי • לא קרצו לי • לא הדליפו לי • לא לחשו על אוזני • לא סימסו לי • לא כתבו לי • לא פקססו לי • לא ריכלו לי • לא צייצו לי • לא מיסררו לי • לא דיווררו לי • לא שטחו בפני • לא שוררו לי • לא ריעננו אותי • לא גרדו לי • לא קודדו לי • לא גררו אותי

תשעת "מסורבי ביבי" דחו את הזמנתו לשריונים ברשימת הליכוד - גבי אשכנזי, רון דרמר, יוסי כהן, רוביק דנילוביץ, צ'יקו תמיר, יובל שטייניץ, חיים ביבאס, יוסף חדאד, עופר וינטר – מועמדים לקבלת תואר-שני בריאל-פוליטיק...

הדר בית"רי(2) זאב ז'בוטינסקי ממשיך להתהפך בקברו למראה המהפך בעקרונות שהוא קבע: 5 "מ" - מזון, מעון, מלבוש, מרפא, מורה – הפכו כיום בליכוד ל-5 "ק": קרעי, קטי, קונספציה, קואליציה, קרנפים – ו/או ל-5 "כ": כץ, כהניסטים, כאוס, כהן, כישלונות.



אנה נס האנס? מי פתאום אותו **חמס**? איך אל הגינה **נכנס**? איך דרך ואיך **דרס**? איך משך ואיך **תפס**? איך נשך ואיך **גרס**? איך בלע ואיך **לעס**? איך חתך ואיך **פרס**? גם אתרוג וגם **הדס**? יידרש כאן גם **פנס**? תעזור מכת **קורנס**? להטיל גם איזה **קנס**? האיזון פה **נהרס**! האמון ממש **נרמס**!

ממלכתי תמורת.. הוועדה הממלכתית לחקירת "אסון מירון" פרסמה את מסקנותיה לפני שנתיים וחצי; הוועדה הממלכתית לחקירת "עסקת הצוללות" פועלת (באיטיות) מאז 2020; הוועדה הממלכתית לחקירת "טבח 7 באוקטובר" תתכנס (אי"ה!!) ותתחיל לפעול רק אחרי 27 באוקטובר. מי יודע כמה ועדות חקירה ממלכתיות תידרשנה אחרי שניפטר סוף-סוף מממשלת הימין הביזיונית המושחתת המסואבת והמרושעת???

חומ(צ)ות של תקווה לפי מקורות (מהיימנים) במאר-א-לאגו, טראמפ יזמין את ביבי להשיא משואה (לתפארת מדינת-הבנות!) בבית-הלבן, וגם יעניק לו את פרס-ישראל (למלחמות-דון-קישוטיות ולקומבינות-דמיקולו) – בתנאי שישראל לא תפתח ב"מלחמה צודקת" עם טורקיה - ו/או עם אחרים - לפני בחירות-החצי בארצות-הברית!!!...

פסוקו של

"המוות אף-פעם איננו מפתיע – אבל הוא בא בהפתעה"

(אהרון ברק)

בגיליון הבא (בדיעבד/כביכול/כדבעי/למפרע/לכשעצמו/לשעבר/אשתקד):

אני ואתה נסבן את העולם • אני אתה WHO • את ואני והדו"ח • אנחנו שנינו עם אותו דפ"ר • אנו באנו – ארצה! • אני אנווט, אני אחרטט • אני הוא מלך הקסטות



צילומים: מרב גלבע, ריקי כהן, מוטקה (ואחרים?)